

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. Patris Alexandri Natalis pro Regalia Dissertatio istius causæ imbecillitatem demonstrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

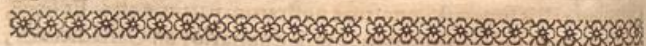

§ VII.

Respondetur ad ea, quæ à P. Alexandro Natali ad sæculum XIII. & XIV. in favorem Regaliæ producta sunt.

SUMMARI A.

1. Patris Alexandri Natalis pro Regalia Dissertatio istius causa imbecillitatem demonstrat.
2. Exempla à P. Alexandro producta, ex illis ipsis auctoribus, quos citat, iniquitatis convicta.
3. Totam ferè Dissertationem suam extra orbitam, statimque questionis perducit.
4. Principia ab hoc Auctore posita contra Regaliæ militiam.
5. Quàm sint inania, & friuola quæ ad Patrum, Canonumque testimonia respondet.
6. Nihil exemplis probari, ex antiquo Testamento petitis.
7. Ad alia objecta respondetur.
8. Arresta, Senatûs-Consulta, ultimam Regiam Declarationem, Consensumque Patrum Parisiensis Conventûs nihil pro Regalia facere.

I.

Scripsit quoque in favorem Regaliæ P. Alexander Natalis ex Ordine Prædicatorum, Theologiæ Doctor, & Professor in Collegio Parisiensi. Quæ ab isto producta Regaliæ causa conscripta sunt, duos in effectus produxere. Primò, quòd perspectis, expensisque ejus rationibus

tionibus semper magis, magisque intellexerim, iniquissimam esse causam Regaliæ, profuitque veritati impugnatam fuisse. Quis enim à Religioso, à Theologo, à Doctore Parisiensi, à viro tot libris & eruditione claro, non aliquid expectasset, tot sperandi titulis dignum, & par materiæ? præsertim cum calamum arripuisset, hac Regaliæ causâ à tam multis doctisque jam discussâ; unde facile erat, si quid Regaliam juvare posset, & abunde, & cum selectu proferre, quippe flagrantibus nundinis ac Mercatorum plenis. Et tamen, quæ ab hoc viro, Regiæque causæ Patrono allata sunt, aded misera, detorta, aliena, frigida, ac longissimè & ab ultimis terræ plagis quæsitæ sunt, ut credam nunquam peius Regaliam habuisse, quàm sub hujus patrocinio. Planè nihil ita movit, ut eam iniquissimam reputarem, quàm quòd viderem tam inania esse, & plena pudoris, quæ pro illa dicerentur; sed omnia pervicit ardor Regem demerendi; huic Veritas, Pietas, Religio, omnia cessere: & dum omnes ex flore Majestatis roris aliquid mellisque libare certant, araneorum & crabronum more, perimunt, ut impleantur.

II. Patris ergo Natalis in favorem Regaliæ argumenta hæc sunt. *Primo*, ut prober Regaliam sub Regibus primæ & secundæ stirpis in usu fuisse, exempla profert palàm iniqua, & à Patribus damnata, perinde ac si quis adulteria, usuras & furta, Davidis, Achabi, & Zachæi exemplis purgaret; quod verò flagitium est exemplis nudum? Sic *Dissertat. 8. a. 3. S. 4.* Exemplum Caroli Martelli affert, qui *Episcopatum, Abbatiarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum proventus Nobilibus concessit.* Atqui certum est, impiam & sacrilegam fuisse eam bonorum Ecclesiasticorum usurpationem: idque Patres Rhemensis & Rotomagensis Provinciarum in Synodo Carisiacensi palàm professi sunt *capite 7.* Imò Martelli ipsius filij Carolomannus, & Pipinus in Synodis Liptinensi, & Sueffionensi magnam usurpatorum bonorum partem restitui fecere; nec enim omnia poterant: unde Carolus Magnus nepos, & Ludovicus Pius Martelli pronepos ultimam manum adhibuere, ac restitutionem profecuti sunt. Eodem *articulo 3. ex appendice Flodoardi hæc verba allegat: De sancto Tilpino Archiepiscopo tenuit D. Rex Carolomannus Rhemense Episcopium in suo Dominatu, & dedit villam Novilliacum in Beneficium Anshero Saxoni.*

Gallia
Indicata
G III
230